

[Axel Kristensen.]

ning af Arbejdernes Løvefod, slutter Forlig, og at Kampen derfor ikke bliver taget, før man er nødt til det, idet Erhvervslivet ikke kan bære højere Lønninger. Derfor taber Arbejderne bogstavelig talt alle Arbejds-kampe, selv om de i den Periode, der er gennemløbet, har stigende Løvefod og derfor Nytte af deres Organisationer. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard personlig havde deltaget i saadanne Forhandlinger og i det Arbejde, der gøres inden for disse Organisationer, vilde han udtale sig betydelig mindre dømmende om begge disse Parters Indsats.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen: Naturligvis er det ikke det nationale Spørgsmaal, der er til Behandling i det høje Ting; det er sikkert alle vidende om, og det er unødvendigt af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard at gøre opmærksom derpaa. Diskussionen om hele dette Spørgsmaal er opstaaet paa Baggrund af, at hver Gang man taler om de fagorganiserede Arbejderes Ret til at øve Medindflydelse paa egne Løn- og Arbejdsforhold, bliver man mødt med Paastanden om, at det gaar ikke, det fører til Anarki, det vil blive Uansvarligheden, der kommer til at præge Udviklingen paa Arbejdsmarkedet. Over for en saadan Paa-stand er det nødvendigt at undersøge: hvor har vi de egentlige ansvarsbevidste Kræfter i dette Land? Og her synes jeg, at Udviklingen under Krigen har vist, at Ansvarsbevidsheden i første Række findes i selve Folket, og i hvert Fald slet ikke i de Lag, hvor man tænkte mindre paa Modstandskamp, men mere paa: hvad kan der blive til os selv? Jeg tror, at de Befolkningskredse, som førte an — og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard er enig i den Vurdering, jeg gav af, hvem der førte an, det ærede Medlem har i hvert Fald ikke modsagt mig —, i første Række hørte til paa de store Arbejdspladser med Tilslutning fra næringsdrivende, fra Folk paa Kontorer o. s. v., men Initiativet kom derudefra. Jeg tror ikke, at man i første Række dengang kæmpede med Henblik paa, hvad der vilde ske i Fremtiden, men for at faa Landet frit, og saa naturligvis for at sikre sig saadanne Livsvilkaar, at man kunde føre en taalelig Tilværelse i Tiden fremover.

Jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard burde have fastholdt Udgangspunktet i denne Debat, saa havde det været unødvendigt at gøre opmærksom paa, at det ikke var det nationale Spørgsmaal, der var til Behandling i det høje Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen kom til at sige det rigtige her: at de ansvarsbevidste i Modstanden gennem disse Aar fandtes i selve Befolkningen. Ja, det er Sagen, de ansvarsbevidste fandtes i selve Befolkningen gennem 5 Aars Modstand mod Undertrykkelsen. I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ser saaledes paa det, at de nationale Hensyn ligger altid bag, bl. a. ogsaa det Spørgsmaal, vi behandler her i Dag: at øve Ret mod den danske Arbejderstand, og det er ikke noget, man har nødig at fremhæve hver Gang, man taler om det ene eller det andet Spørgsmaal, for det er Baggrunden for al vor Gerning, og de, der har denne Følelse, har ikke nødig at give Udtryk for det, hver Gang de taler her i Tinget.

Og saa vil jeg gerne til det ærede Medlem gøre en Bemærkning, som jeg glemte før. Det ærede Medlem søgte at fremstille det, som om Strejkeretten i fuldt Omfang kunde virke ud i de allierede Lande, men det ærede Medlem ved vist meget vel, at Krigstilstanden i de allierede Lande førte med sig — og maatte føre med sig —, at naar der opstod Strejker af den ene eller den anden Art, blev de af meget kortvarig Karakter, fordi Militæret simpelt hen maatte sættes ind for at opretholde det paagældende Arbejde. Det er det, der ligger bagved — og maa ligge bagved — i enhver Krigssituation. I øvrigt ved jeg ikke bedre, end at i et af de allierede Lande gælder der baade i Krigstid og til anden Tid et meget fornuftigt Princip: at man ikke spilder Tiden med at lave Arbejds-kampe.

Formanden: Vi maa se at afslutte denne Debat — det er kun en meget tynd Traad, der forbinder disse almene Betragtninger med det Lovforslag, som er til Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.